

Tatiana Stepa s-a născut la data de 21 aprilie 1963 în Lupeni, într-o modestă familie de mineri din Valea Jiului. Din copilărie a început să cânte și să ia lecții de vioară, pian și balet. A urmat Liceul de Arhitectură din București, remarcându-se ca solistă de muzică folk.

Debutul în cariera artistică s-a produs în septembrie 1982 pe stadionul din Făgăraș în cadrul unui spectacol al Cenaclului Flacăra, condus de Adrian Păunescu, când a cântat melodia *Și am să-mi fac o doină*, obținând un succes deosebit.

După această primă reușită, Tatiana Stepa nu a mai părăsit Cenaclul Flacăra până la desființarea brutală a acestuia în 1985, mergând cu acesta în numeroase turnee, cântând în spectacolele sale. După încetarea activității Cenaclului Flacăra în 1985, Tatiana Stepa s-a reîntors în orașul natal, lucrând la mina din Lupeni (la suprafață și în birouri), iar în paralel, a continuat să cânte și să

participe la concerte de muzică folk.

Între timp, Tatiana Stepa s-a și căsătorit (la vârsta de 18 ani, după terminarea liceului), dar mariajul ei n-a fost fericit, divorțând după aproximativ un an. Din căsnicia ei nereușită, a rezultat un copil, Cătălin, crescut de bunicii materni la Lupeni, moștenindu-i talentul muzical, astăzi fiind un apreciat interpret de folk, care-i cântă piesele. După Revoluția din decembrie 1989, Tatiana Stepa a revenit în București, lucrând ca tehnoredactor la editura lui Adrian Păunescu, căruia i-a îngrijit aparițiile literare și totodată împreună cu acesta, cu fiul lui Andrei și cu alți foști componenți ai Cenaclului Flacăra au pus bazele cenaclului

Totuși iubirea, cu profil asemănător. Cu trupa nou creată, între 1992- 1996 a efectuat numeroase turnee, participând la peste 200 de spectacole în care au avut mare succes, imprimând și mai multe casete audio, apreciate de public. În această perioadă, în 1994 Tatiana Stepa a lansat și șlagărul ei de referință *Copaci fără pădure*. De asemenea a compus melodii folk pe versuri proprii și pe ale poezilor Adrian Păunescu, Lucian Blaga, Ioan Alexandru, Romulus Vulpescu și alții.

Cu familia Vulpescu (Ileana și Romulus Vulpescu) ca și cu Ștefan Hrușcă și alți colegi de cenaclu, cant-autoarea a avut frumoase relații de prietenie, ea fiind o persoană comunicativă, prietenoasă, modestă, iubitoare de familie și de oameni. În anul 2003, folkista cu glas de înger, cum o apreciau apropiații și publicul, a primit cea mai cumplită veste din viața ei: a fost diagnosticată cu o boală incurabilă, cancer de col uterin.

Au urmat tratamente, spitale, suferință și multă tristețe. Cu toate acestea, Tatiana Stepa, sprijinită de familie, prieteni și public, a continuat să compună și să cânte, participând la mai multe concerte și festivaluri, înregistrând în 2003 și un album intitulat *13 clipe*. Ultima ei apariție pe scenă s-a

produs la 31 iulie 2009 la Vama Veche în cadrul Festivalului de muzică folk Om bun. După șase ani de suferințe, la 7 august 2009, Tatiana Stepa a închis ochii la Spitalul Militar din București, regretată de toți cei care au cunoscut-o și iubit-o, lăsând în urmă o colecție de melodii foarte frumoase și duioase precum: Copacul fără pădure,

Totuși există iubire, Rugă la Marea Neagră, Imnul minerilor, Hristos a înviat, Balada pentru Basarabia, Băiatul meu pierdutul meu, Numai mamă să nu fii, Dreptul la milă, Singurătatea, Vă las cântecele mele și altele. Un amănunt mai puțin cunoscut din viața zbuciumată a Tatianeii Stepa a fost dezvăluit de revista Tango care a publicat un lung interviu dat de artistă în 2006, în care dezvăluie și unele lucruri inedite din viața personală. Printre acestea și tulburătoarea poveste de dragoste, trăită pe la mijlocul anilor `90 cu Andrei Păunescu, iubire care după câțiva ani s-a năruit, rămânând însă cu el prietenă până la sfârșitul vieții. O viață scurtă pusă în slujba folkului românesc, cu un destin trist, care a făcut să plece prea repede la cer.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*